

Eroi ai clasei muncitoare

Petre Gheorghe, Elena Pavel, Nicolae Atanasoff, luptători neînfricați pentru pace și libertate

Azi, la Cimitirul Bolovan din Ploști, vor fi desvelite pietrice funere de pe mormintele a trei eroi ai clasei muncitoare Petre Gheorghe, Elena Pavel și Nicolae Atanasoff.

8 Februarie 1943... Dimineață întunecată, furtiv, cetașă. Bătea un vânt înghețat. Pe câmpul poligonului de tragere e strâns un grup mare de ploșteni: au fost aduși muncitori, mici funcționari dela întreprinderile petrolifere, femei... Jandarmii au încheiat un cercu mare, tivit de oțelul baionetelor. În mulțime soapla trecea grea, cu durere, din gură în gură: — „Vor fi împușcați doi comunisti, doi tovarăși!... Pentru că s'au ridicat împotriva biestașmentului acesta de război!... Ucid... ordinul hitleristilor!”

Deodată s'a luit o mașină mare, închisă. Au coborât, în fața sentimentelor, condamnarea. I-au înconjurat, sărătură, frământată de întrebări, privirile multitudini comunisti păseau dărij, cu capul sus, cu priviri înmărmățitoare.

— „De unde lau atâta țără, acum?” a întrebat o muncitoare cu părul alb, ștergându-și lacrima furibată pe sub gene.

De unde? Din uriașul și necesarul isvor de curaj și bărbăție, de eroism și spirit de sacrificiu și abnegație — din școala patriotismului și devotamentului față de popor: Petre Gheorghe și Nicolae Atanasoff au fost comunisti. Au crescut, educați de Partidul Comunist Român, luptători dărij și neînfricați pentru libertatea poporului muncitor, pentru independența Patriei noastre pe care o visau așa cum este ea azi, smulșă din lantul Imperia-lismului, construind socialismul. Au crescut, educați de Partidul Comunist Român, luptători hotărâți pentru pacea popoarelor, pentru prietenia cu Uniunea Sovietică — prietenie pe care o visau așa cum este ea azi, sinceră, fierbinte, de nedes-făcut. Si viața lor, până în ultima ei clipă, a fost închinată acestor idealuri.

În 1907, când în țară izbucnise războiul împotriva jugului mosieresc, într-o casă săracă de muncitori s'a născut Petre Gheorghe. A crescut odată cu mizeria. Meseria lui, zădăria. La 18 ani, făcând volnic, cu părul castaniu și ochii căprui, cu sufletul ciontitor de revoltă împotriva nedreptății și împotrivi se avântă în mișcarea muncitorească. 1930... La Constanța, e prins în glarele Siguranței care-l căuta intrigrată. Tânărul comunist, în vârstă de 23 de ani, cunoaște pentru prima dată sălbăticia schingiulilor, torturile — dar și țără sprâncii, lui pe care îl dăra sprijinul unei cauze drepte. E apoi judecat și condamnat. Un an de închisoare: sute de zile de stele.

Libert! Foarte luptă din nou pe urse scurte. Dar nu pentru mult timp, după o săptămână, în 1934, e iarăși în închisoare. Apoi din nou în rândurile, mereu mai dese,

ale celor care, strâns în jurul steagului Partidului Comunist Român, luptau împotriva fascizării țării, împotriva pregătirii criminalului război antisovietic. 1941. Clica burgeois-mosierescă, în cădăre cu hitleristi, împinge țara noastră în monstruosul război al întunericului împotriva Țării Socialiste. Petre Gheorghe luptă împotriva războiului. El este printre cei care arzău viu grai, prin cuvântul arziu al manifestelor, arătau poporului prăpastia în care e țărăt și îl chemau la luptă împotriva adevăratului dusman.

Era o zi de primăvară. 14 Mai 1942. E înconjurat repede. Agenții Siguranței antonesceni și ai Gestapoului îl arestează. Nicolae Atanasoff era cu un an mai tânăr decât Petre Gheorghe. Ca și acesta, lupta și el de multă vreme în rândul celor mai buni filii ai poporului muncitor, în rândurile comunistilor, împotriva fascismului, împotriva războiului, pentru pace și libertatea întregului popor muncitor. Când l-au luat zbirii de acasă abia a mai putut privi spre soția sa Dumitrița și spre copilul său. Nu știa dacă o să-l mai vadă...

Au urmat zile, 52 zile de chin. Sute și sute de ore în care zbirii Siguranței și Gestapoului căutau prin toate mijloacele, cu cruzimea lor caracteristică, să smulgă mărturisirile prețioase... Zădărnice! Apoi procesul. O băjocură de înscenare! Dar Petre Gheorghe și tovarășul său si-au strigat în fața marionetelor lui Antonescu, în fața justiției burgheze și mosieriste, tot disprețul lor pentru josnică înscenare, acuzând că regimul fascist, acuzând de crimă împotriva Patriei și poporului. Au fost condamnați la moarte.

Asa s'a născut acea dimineață de Februarie, întunecată și furtivă, când Petre Gheorghe și Nicolae Atanasoff au pășit în fața plutonului de execuție.

Li s'a acordat ultimul cuvânt. Cu gurile negre ale levierii de pucos îndreptate spre ei, privind în față moartea, au strigat împreună aceleași cuvinte, au strigat tare, să se audă cât mai mult sunetul cuvintelor: „Trăiască România Liberă! Trăiască poporul român! Loviți în bandiți care au dat țara pe mâna hitleristilor!”

Au refuzat să fie legați la ochii, „Vă e friică de ochii noștri, lașilor!” — au răspuns căldor. Doar detunătura salvă uoligătoare le-a oprit strigății. Au căzut!... Dar tot cel aduși la execuție, au simțit că atunci când moare un comunist aiți zec, o sută, îl lau locul de luptă!...

A trecut înălțate de ani... An areu, învolburat, dar pălând de lumini ereșcânte dinspre răsărit. Glorioasele Armate Sovietice pădeau loviturile steletoare ocrotitoare, lor hitleristi, în lămi influența bucuria, prindeau aripi

de schimb). Genusă Com. Miok Nicolae, David Ion, Demeny Iosif, Reiss Carol, Moldoveanu Iosif, Murgu Simion și Horwath Iosif.

Flind înfrânt în al doilea război mondial, în urma căruia Uniunea Sovietică s'a înfrânt și s'au format țările de democrație populară, imperia-lismul a început să urzească o rețea de comploturi împotriva statelor libere, care păse-se pe drumul socialismului. Avangarda reacțiunii internaționale — căpeteniile Statelor Unite ale Americii — au mobilizat pe lăi acești lor plăți, alături droidia societății din aceste țări, dându-le o singură sarcină: să fupă țările de democrație populară și să restabilească în aceste țări capitalismul.

Actul de acuzare în procesul lui Rajk și al compliceilor săi, publicat zilele acestea în Ungaria arată, bazat pe numeroase fapte, că serviciul american de spionaj recruta spioni și agenți provocatori de toate solurile, care și-au pierdut stăpânii în urma sfidării lor de către Armata Sovietică. Rajk și compliceii săi, care fuseseră agenți plătiți ai serviciului lui Henay, au fost comprați imediat de un stăpân mai puternic — serviciul de spionaj american. Tocmai de oameni de țeara lor — de agenți polițienști, care au trimis la moarte sute de luptători minunati ai clasei muncitoare, de agenți care au pierdut orice urmă de conștiință și de demnitate omenească — au nevoie imperialiștii americani, care au hotărât să dobândească dominația mondială.

Imperialiștii americani au organizat atât în Ungaria cât și în celelalte țări de democrație populară o serie înfrângă de comploturi revoluționare împotriva puterii populare. În acest scop au folosit pe o seară largă partidele burgheze și chibburești, organizațiile clericale, arpa de dreapta a partidelor social-democrate etc. Toate aceste comploturi au fost des-

comploturi și s'adoblea de puterea de stat a oamenilor muncii. După mai multe înfrângeri, fără să înțeleze vecchia sa activitate de provocări, spionaj și comploturi, reacțiunea internațională a pus pe primul plan, împotriva puterii populare care îndepărtase funcțiile detașatei lor proletariului, pe denunțătorii de profesie și pe provocatorii, care s'au strecurat în partidele comuniste și au organizat în rândurile acestor partide grupe de spioni și complotiști. Au fost puse în joc metodele trochiste de subminare dinăuntru a partidelor comuniste, metode demascate deja la timpul lor în Uniunea Sovietică, metode de duplicitate, de diversione, de acte teroriste, de pregătire de lovitură de stat cu ajutorul intervenției străine și a spionilor străini, strecurati în inalte posturi de stat.

În fruntea detașamentului de soc al provocatorilor, reacțiunea americană a pus elica fascistă teroristă a lui Tito. Rankovici, Puncera pe primul plan a acestei elice a fost legată de faptul că în Jugoslavia eliberată s'au strecurat, agenți spioni americani, agenți provocatori și cotchisti. 150 de deschi că între aceste fuseseră trimisi de gestapo în Jugoslavia în 1941, din lagărele franceze, pentru a desfășura o activitate de spionaj. Anturajul lui Tito era format în cea mai mare parte din acești spioni care înlăturau în mod sistematic oamenii cinstiți, ereditivii poporului, proveniți din rândurile partizanilor iugoslavi. Acestei bande de spioni și agenți provocatori, imperialiștii americani Lau dat sarcina de a atrage în lagărul imperialismului țările de democrație populară. Rajk declară: „Ministrul afacerilor externe al Jugoslaviei, Rankovici, mi-a declarat de deschi că țările de democrație populară trebuie să se unească sub conducerea Jugoslaviei și a lui Tito”.

Ancheta făcută în procesul Rajk și actul de acuzare au

dovedit fără putință de tăcătoare că el este un agent provocator și cotchist. El este un agent provocator și cotchist. El este un agent provocator și cotchist. El este un agent provocator și cotchist.

Actul de acuzare în procesul lui Rajk și al compliceilor săi, publicat zilele acestea în Ungaria arată, bazat pe numeroase fapte, că serviciul american de spionaj recruta spioni și agenți provocatori de toate solurile, care și-au pierdut stăpânii în urma sfidării lor de către Armata Sovietică. Rajk și compliceii săi, care fuseseră agenți plătiți ai serviciului lui Henay, au fost comprați imediat de un stăpân mai puternic — serviciul de spionaj american. Tocmai de oameni de țeara lor — de agenți polițienști, care au trimis la moarte sute de luptători minunati ai clasei muncitoare, de agenți care au pierdut orice urmă de conștiință și de demnitate omenească — au nevoie imperialiștii americani, care au hotărât să dobândească dominația mondială.

Imperialiștii americani au organizat atât în Ungaria cât și în celelalte țări de democrație populară o serie înfrângă de comploturi revoluționare împotriva puterii populare. În acest scop au folosit pe o seară largă partidele burgheze și chibburești, organizațiile clericale, arpa de dreapta a partidelor social-democrate etc. Toate aceste comploturi au fost des-

comploturi și s'adoblea de puterea de stat a oamenilor muncii. După mai multe înfrângeri, fără să înțeleze vecchia sa activitate de provocări, spionaj și comploturi, reacțiunea internațională a pus pe primul plan, împotriva puterii populare care îndepărtase funcțiile detașatei lor proletariului, pe denunțătorii de profesie și pe provocatorii, care s'au strecurat în partidele comuniste și au organizat în rândurile acestor partide grupe de spioni și complotiști. Au fost puse în joc metodele trochiste de subminare dinăuntru a partidelor comuniste, metode demascate deja la timpul lor în Uniunea Sovietică, metode de duplicitate, de diversione, de acte teroriste, de pregătire de lovitură de stat cu ajutorul intervenției străine și a spionilor străini, strecurati în inalte posturi de stat.

În fruntea detașamentului de soc al provocatorilor, reacțiunea americană a pus elica fascistă teroristă a lui Tito. Rankovici, Puncera pe primul plan a acestei elice a fost legată de faptul că în Jugoslavia eliberată s'au strecurat, agenți spioni americani, agenți provocatori și cotchisti. 150 de deschi că între aceste fuseseră trimisi de gestapo în Jugoslavia în 1941, din lagărele franceze, pentru a desfășura o activitate de spionaj. Anturajul lui Tito era format în cea mai mare parte din acești spioni care înlăturau în mod sistematic oamenii cinstiți, ereditivii poporului, proveniți din rândurile partizanilor iugoslavi. Acestei bande de spioni și agenți provocatori, imperialiștii americani Lau dat sarcina de a atrage în lagărul imperialismului țările de democrație populară. Rajk declară: „Ministrul afacerilor externe al Jugoslaviei, Rankovici, mi-a declarat de deschi că țările de democrație populară trebuie să se unească sub conducerea Jugoslaviei și a lui Tito”.

Ancheta făcută în procesul Rajk și actul de acuzare au

dovedit fără putință de tăcătoare că el este un agent provocator și cotchist. El este un agent provocator și cotchist. El este un agent provocator și cotchist.

Actul de acuzare în procesul lui Rajk și al compliceilor săi, publicat zilele acestea în Ungaria arată, bazat pe numeroase fapte, că serviciul american de spionaj recruta spioni și agenți provocatori de toate solurile, care și-au pierdut stăpânii în urma sfidării lor de către Armata Sovietică. Rajk și compliceii săi, care fuseseră agenți plătiți ai serviciului lui Henay, au fost comprați imediat de un stăpân mai puternic — serviciul de spionaj american. Tocmai de oameni de țeara lor — de agenți polițienști, care au trimis la moarte sute de luptători minunati ai clasei muncitoare, de agenți care au pierdut orice urmă de conștiință și de demnitate omenească — au nevoie imperialiștii americani, care au hotărât să dobândească dominația mondială.

Premiera de gală a filmului „Academicianul I. P. Pavlov”

Vineri seara a avut loc în sala ARO prezentarea festivelă a filmului sovietic „Academicianul I. P. Pavlov”.

Filmul a fost prezentat de ARLOS, în cadrul manifestărilor organizate de Comitetul pentru sărbătorirea centenarului I. P. Pavlov.

Au asistat membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale în frunte cu acad. prof. P. Constantinescu-Iași și I. Niculi, vicepreședinți ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, membri ai Guvernului, în frunte cu dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, membri ai C. C. al P. M. R., precum și numeroși academicieni, oa-

meni de știință, reprezentanți ai organizațiilor de masă, ai Armatei, muncitori și muncitoare, etc.

Au asistat deasemenea membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice, în frunte cu A. V. Zotov, prim consilier de Ambasadă.

Prezentarea filmului a fost făcută de către acad. prof. dr. Ștefan Nicolau, care a subliniat că I. P. Pavlov și-a consacrat viața luptei pasionato pentru concepția materialistă în știința fiziologică.

A rulat apoi filmul „Academicianul I. P. Pavlov”, care a fost urmărit cu deosebit interes de întreaga asistență.

Doi conferințe în cadrul manifestărilor pentru aniversarea a 100 de ani dela nașterea marelui savant sovietic I. P. Pavlov

În cadrul manifestărilor pentru aniversarea a 100 de ani dela nașterea marelui savant sovietic I. P. Pavlov, Institutul de Științe Române-Sovietice a organizat două conferințe, una la 20 Septembrie, orela 19 în aula Bibliotecii Centrale Universitare, din Piața Republicii, conținând „Școala fiziologică a lui Pavlov”.

Incepe plata pensiilor pe luna Septembrie

Ministerul Muncii și Protecției Sociale anunță că plata pensiilor pe luna Septembrie 1949 începe în Capitală și în provinciile în ziua de 20 Septembrie 1949 pentru foștii pensionari ai Casei Centrale a Asigurărilor Sociale și ai Casei de Pensii C. F. R.

Pentru restul pensionarilor, plata pensiilor va începe în ziua de 25 Septembrie 1949. Pensiile se vor plăti la domiciliul pensionarilor.

Cantinele, spitalele și căminele vor contracta cu „Aprozar” aprovizionarea cu legume pentru iarnă

Comitetul Provizorilor al Capitalei aduce la cunoștința cantinelor, căminelor, creșelor, spitalelor, etc. că pentru aprovizionarea cu cartofi, ceapă, varză rădăcinoase, fasole și usturoi pentru timpul iernii, se vor adresa în scris cu începere dela 19 Septembrie și până la 24 Septembrie 1949, în „Aprozar”-București, str. Câmpul Moșilor nr. 1, sau la Comisia de Organizare a Cooperativelor din Capitală, str. Călarăși nr. 67.

Distribuirea rației de zahăr pe trimestrul III continuă până la 25 Septembrie

Secțiunea comercială a Comitetului Provizorilor al Capitalei aduce la cunoștința populației că distribuirea co-

tel de zahăr pe trimestrul III, 1949 (Iulie — Septembrie), se prelungește până la data de 25 Septembrie a. c.

Banda de complotiști, spioni și provocatori fasciști *)

Actul de acuzare în procesul lui Rajk și al compliceilor săi, publicat zilele acestea în Ungaria arată, bazat pe numeroase fapte, că serviciul american de spionaj recruta spioni și agenți provocatori de toate solurile, care și-au pierdut stăpânii în urma sfidării lor de către Armata Sovietică. Rajk și compliceii săi, care fuseseră agenți plătiți ai serviciului lui Henay, au fost comprați imediat de un stăpân mai puternic — serviciul de spionaj american. Tocmai de oameni de țeara lor — de agenți polițienști, care au trimis la moarte sute de luptători minunati ai clasei muncitoare, de agenți care au pierdut orice urmă de conștiință și de demnitate omenească — au nevoie imperialiștii americani, care au hotărât să dobândească dominația mondială.

Imperialiștii americani au organizat atât în Ungaria cât și în celelalte țări de democrație populară o serie înfrângă de comploturi revoluționare împotriva puterii populare. În acest scop au folosit pe o seară largă partidele burgheze și chibburești, organizațiile clericale, arpa de dreapta a partidelor social-democrate etc. Toate aceste comploturi au fost des-

comploturi și s'adoblea de puterea de stat a oamenilor muncii. După mai multe înfrângeri, fără să înțeleze vecchia sa activitate de provocări, spionaj și comploturi, reacțiunea internațională a pus pe primul plan, împotriva puterii populare care îndepărtase funcțiile detașatei lor proletariului, pe denunțătorii de profesie și pe provocatorii, care s'au strecurat în partidele comuniste și au organizat în rândurile acestor partide grupe de spioni și complotiști. Au fost puse în joc metodele trochiste de subminare dinăuntru a partidelor comuniste, metode demascate deja la timpul lor în Uniunea Sovietică, metode de duplicitate, de diversione, de acte teroriste, de pregătire de lovitură de stat cu ajutorul intervenției străine și a spionilor străini, strecurati în inalte posturi de stat.

În fruntea detașamentului de soc al provocatorilor, reacțiunea americană a pus elica fascistă teroristă a lui Tito. Rankovici, Puncera pe primul plan a acestei elice a fost legată de faptul că în Jugoslavia eliberată s'au strecurat, agenți spioni americani, agenți provocatori și cotchisti. 150 de deschi că între aceste fuseseră trimisi de gestapo în Jugoslavia în 1941, din lagărele franceze, pentru a desfășura o activitate de spionaj. Anturajul lui Tito era format în cea mai mare parte din acești spioni care înlăturau în mod sistematic oamenii cinstiți, ereditivii poporului, proveniți din rândurile partizanilor iugoslavi. Acestei bande de spioni și agenți provocatori, imperialiștii americani Lau dat sarcina de a atrage în lagărul imperialismului țările de democrație populară. Rajk declară: „Ministrul afacerilor externe al Jugoslaviei, Rankovici, mi-a declarat de deschi că țările de democrație populară trebuie să se unească sub conducerea Jugoslaviei și a lui Tito”.

Ancheta făcută în procesul Rajk și actul de acuzare au

dovedit fără putință de tăcătoare că el este un agent provocator și cotchist. El este un agent provocator și cotchist. El este un agent provocator și cotchist.

Actul de acuzare în procesul lui Rajk și al compliceilor săi, publicat zilele acestea în Ungaria arată, bazat pe numeroase fapte, că serviciul american de spionaj recruta spioni și agenți provocatori de toate solurile, care și-au pierdut stăpânii în urma sfidării lor de către Armata Sovietică. Rajk și compliceii săi, care fuseseră agenți plătiți ai serviciului lui Henay, au fost comprați imediat de un stăpân mai puternic — serviciul de spionaj american. Tocmai de oameni de țeara lor — de agenți polițienști, care au trimis la moarte sute de luptători minunati ai clasei muncitoare, de agenți care au pierdut orice urmă de conștiință și de demnitate omenească — au nevoie imperialiștii americani, care au hotărât să dobândească dominația mondială.

Imperialiștii americani au organizat atât în Ungaria cât și în celelalte țări de democrație populară o serie înfrângă de comploturi revoluționare împotriva puterii populare. În acest scop au folosit pe o seară largă partidele burgheze și chibburești, organizațiile clericale, arpa de dreapta a partidelor social-democrate etc. Toate aceste comploturi au fost des-

comploturi și s'adoblea de puterea de stat a oamenilor muncii. După mai multe înfrângeri, fără să înțeleze vecchia sa activitate de provocări, spionaj și comploturi, reacțiunea internațională a pus pe primul plan, împotriva puterii populare care îndepărtase funcțiile detașatei lor proletariului, pe denunțătorii de profesie și pe provocatorii, care s'au strecurat în partidele comuniste și au organizat în rândurile acestor partide grupe de spioni și complotiști. Au fost puse în joc metodele trochiste de subminare dinăuntru a partidelor comuniste, metode demascate deja la timpul lor în Uniunea Sovietică, metode de duplicitate, de diversione, de acte teroriste, de pregătire de lovitură de stat cu ajutorul intervenției străine și a spionilor străini, strecurati în inalte posturi de stat.

În fruntea detașamentului de soc al provocatorilor, reacțiunea americană a pus elica fascistă teroristă a lui Tito. Rankovici, Puncera pe primul plan a acestei elice a fost legată de faptul că în Jugoslavia eliberată s'au strecurat, agenți spioni americani, agenți provocatori și cotchisti. 150 de deschi că între aceste fuseseră trimisi de gestapo în Jugoslavia în 1941, din lagărele franceze, pentru a desfășura o activitate de spionaj. Anturajul lui Tito era format în cea mai mare parte din acești spioni care înlăturau în mod sistematic oamenii cinstiți, ereditivii poporului, proveniți din rândurile partizanilor iugoslavi. Acestei bande de spioni și agenți provocatori, imperialiștii americani Lau dat sarcina de a atrage în lagărul imperialismului țările de democrație populară. Rajk declară: „Ministrul afacerilor externe al Jugoslaviei, Rankovici, mi-a declarat de deschi că țările de democrație populară trebuie să se unească sub conducerea Jugoslaviei și a lui Tito”.

Ancheta făcută în procesul Rajk și actul de acuzare au

dovedit fără putință de tăcătoare că el este un agent provocator și cotchist. El este un agent provocator și cotchist. El este un agent provocator și cotchist.

Actul de acuzare în procesul lui Rajk și al compliceilor săi, publicat zilele acestea în Ungaria arată, bazat pe numeroase fapte, că serviciul american de spionaj recruta spioni și agenți provocatori de toate solurile, care și-au pierdut stăpânii în urma sfidării lor de către Armata Sovietică. Rajk și compliceii săi, care fuseseră agenți plătiți ai serviciului lui Henay, au fost comprați imediat de un stăpân mai puternic — serviciul de spionaj american. Tocmai de oameni de țeara lor — de agenți polițienști, care au trimis la moarte sute de luptători minunati ai clasei muncitoare, de agenți care au pierdut orice urmă de conștiință și de demnitate omenească — au nevoie imperialiștii americani, care au hotărât să dobândească dominația mondială.

Imperialiștii americani au organizat atât în Ungaria cât și în celelalte țări de democrație populară o serie înfrângă de comploturi revoluționare împotriva puterii populare. În acest scop au folosit pe o seară largă partidele burgheze și chibburești, organizațiile clericale, arpa de dreapta a partidelor social-democrate etc. Toate aceste comploturi au fost des-

comploturi și s'adoblea de puterea de stat a oamenilor muncii. După mai multe înfrângeri, fără să înțeleze vecchia sa activitate de provocări, spionaj și comploturi, reacțiunea internațională a pus pe primul plan, împotriva puterii populare care îndepărtase funcțiile detașatei lor proletariului, pe denunțătorii de profesie și pe provocatorii, care s'au strecurat în partidele comuniste și au organizat în rândurile acestor partide grupe de spioni și complotiști. Au fost puse în joc metodele trochiste de subminare dinăuntru a partidelor comuniste, metode demascate deja la timpul lor în Uniunea Sovietică, metode de duplicitate, de diversione, de acte teroriste, de pregătire de lovitură de stat cu ajutorul intervenției străine și a spionilor străini, strecurati în inalte posturi de stat.

Clubul „Monetăriei Naționale” centru cultural al întreprinderii

„Și pe la stăruștii lui Iulio clubul nostru s'a deschis porțile — conținut s'a povestească Petroni Gheorghe, responsabil clubului „Monetăriei Naționale”. Muncitorii își doreau de mult un club în care să investe și să-și petreacă plăcut și folositor timpul liber. Lucrând cu multă dragoste ei au făcut pentru club un mobilă din țără mare dragă. Si înțet, înțet, clubul s'a înfrumusețat cu lămpi, covoare, apoi instrumente muzicale și multe alte lucruri necesare. După ce lucrările au fost gata s'a organizat comitetul clubului în așa fel ca la fiecare resort să fie câte doi tovarăși. La bibliotecă este...”

Buse Petre e de meserie masinist tipograf la școala timbre. El a urmat școala de bibliotecar. După terminarea orelor de lucru el vine la bibliotecă.

La început stătea cum degeaba. Nu prea veneau mulți muncitori pe la bibliotecă, pe la club.

Comitetul a căutat fel de fel de metode prin care să-și facă pe muncitori să vină la club. Oamenii muncii doresc să găsească la club mijloace pentru a-și putea ridică nivelul ideologic și cultural. Pe această linie trebuia să meargă dela început campania de popularizare. Rezultate bune au dat articolele dela ziarul de perete, cele două panouri cu copertele cărților, munca agitatorilor organizației de Partid și a responsabililor de grupe sindicale, care au lămurit muncitorilor că centrul cultural al întreprinderii este clubul.

Pe fișele bibliotecii au început să apară nume: Grudinschi Ștefan a citit „Atelul de foc”, „Lupta pentru pace”; un gravor a citit cărți care să-l ajute să pregătească o conferință, și mulți alții au, citit câteva din cele 4000 de volume din bibliotecă.

Copiii muncitorilor își petrec după amiază înfundati în fotoliile bibliotecii, citind cărți speciale pentru ei. În curând se va deschide la acest club o sală de lectură pentru copii.

Din când în când scârțâitul moleam al ușii intrerupe liniștea din bibliotecă. Tânărul oacheș care a intrat, se îndreaptă spre raftul cu cărți, scoate una, se așază în fotoliu și începe să citească. E Freda Ion, necnic la atelierul de hellogravură și nu vine pentru prima oară la bibliotecă.

„Inalțe mă deuceam și băteam mîngă. Eam dragă și mi se împingea. Te-am înșel și cîtești într'o asemenea bibliotecă, mai ales că avem multe cărți bune”.

Într'adevăr există cărți bune în bibliotecă. Înșă, cititorii nu știu care sunt și cum să le găsească, iar bibliotecarul nu recomandă, iar bibliotecarul nu recomandă de îndrumare a cititorilor. Pentru aceasta este înșă necesar ca mai întâi să cîtească el în școală. Ori, Buse Petre, bibliotecarul acestui club spune că „nu prea are timp de citit”.

Pentru ca să corespundă mistunărilor sale de bibliotecar Buse Petre va trebui să cîtească, să cîtească mult, să adună astfel să poată îndruma și pe alții. El va trebui deasemenea să lucreze mai operativ, să-și pună mai degrabă în aplicare inițiativa bună de a alcătui un fișier după care cititorii să-și aleagă cărțile. Aceasta va înlesni organizarea mai temeinică a cititorilor, organizare care a început prin formarea cercurilor de lectură.

Planul de muncă prinde viață. Mulți muncitori văzând că de mult învață tovarășii lor care cîteșc în cadrul cercurilor de lectură au cerut înființarea de noi cercuri. S'a hotărât înființarea a încă 6 cercuri literare pe lângă cele 4 existente. Astfel, în curând la „Monetăriea Națională” vor exista 10 cercuri de lectură care vor ține sedințele regulat în sala de studiu și conferințe dela etajul I al clubului.

Pentru luna Septembrie au fost programate două conferințe. Prima dintre ele s'a ținut de către un gravor, care a vorbit despre originea Vieții pe pământ.

Zilnic muncitorii mai ridicat, dintr'un colectiv de

trei tovarăși da aici lămuriri privitoare la unele probleme ideologice mai grele. Astfel muncitorii dela „Monetăriea Națională” au posibilitatea să adăncească materialul ideologic.

Într'o sală alăturată se joacă șah. Planul de muncă prevede curs de șah cu începătorii. La două din cele șase mese sunt așezați tineri și tinere, care deabia așteaptă să învețe cum trebuie mișcările „tura” sau „calul”. La altă masă o partidă de șah este în toi. Cu piesele albe joacă Speriatu Dan, gravor la secția timbre, iar cu piesele negre un muncitor dela fabrica de chibrituri.

„Fabrica de chibrituri este aici în apropiere, ne spune acesta. Și eu și alți tovarăși vom merge pe la clubul „Monetăriei Naționale”.

Prin ferestrele deschise străbat sunete de acordeon și mandolină. La etajul II, într'o cameră special amenajată, mica orcheștră repeta.

„Până mai acum câțiva timp nu știam să cânt deloc iar astăzi oăm și după note. Si ca mine sunt în orcheștra noastră și alți tovarăși care au învățat să cânte aici la club” — ne spune Radu Iile, muncitor la atelierul de hellogravură.

Orchestra nu s'a suit încă pe scena din sala mare de festivități. La fel și echipa artistică, deoarece dela deschiderea clubului nu s'a dat încă un festival.

Este necesar să se întocmească cât mai degrabă un plan concret de activitate pentru echipa artistică.

Conducerea clubului trebuie să folosească faptul că acest club este mare și că se află în afara fabricii pentru a atrăna în munca artistică și culturală și pe membrii familiilor salariaților. Deasemenea este necesară activizarea în cadrul clubului nu numai a tineretului ci și a oamenilor maturi.

Punând la baza activității culturale și artistice un adânc caracter politic, dezvoltând astfel posibilitățile pe care le are clubul „Monetăriei Naționale” va deveni un bun exemplu pentru multe alte cluburi muncitorești.

A. Croitoru

In Editura Partidului Muncitoresc Român a apărut: V. I. LENIN — Ce sunt „prietenii poporului” și cum luptă ei împotriva social-democrațiilor? 228 pagini. lei 80

Tot mai mulți muncitori lucrează acum în contul anului 1950

Echipa minerului Kuderna Emil dela Petrița lucrează în contul anului 1950

A trecut abia o săptămână de când două echipe de mineri dela Lupeni și-au îndreptat sarcinile ce le reveneau în cadrul Planului de Stat pe 1949 și lăfă că o nouă grupă pe mineri s'a alăturat acestora care lucrează în contul anului 1950.

Astfel, dela 15 Septembrie, grupa tov. Kuderna Emil dela Petrița, înfrântă în luna septembrie a anului 1949, a început să dea cărbune în contul anului 1950.

Să vedem cum sunt îngrijiti bolnavii!

Raidul anchetă organizat de „Scânteia” în spitale, dispensare și policlinici din Capitală și provincie

In ziua de 12 Septembrie a avut loc un raid-anchetă organizat de „Scânteia” într-o serie de spitale, sanatorii, dispensare și policlinici din Capitală și din țară, cu scopul de a cerceta felul în care sunt gospodărite unitățile sanitare precum și atitudinea personalului medical și a celui auxiliar față de bolnavi.

Raidul a fost efectuat de echipe compuse din redactorii „Scântei”, din reprezentanții ai Ministerului Sănătății, Sectorului P. M. R.-Spitale, Comitetului Provizoriu al Capitalei, Uniunii Sindicatelor Sanitare și corespondenții ai „Scântei” din întreprinderi.

Astfel au luat parte la raid tovarășii consilierii ministerial dr. Dinulescu Traian și dr. Dumitru Victor, directori de Part. Protecția și dr. Leibovici, inspector dr. Luck Hebrich, dr. Hodor Flaviu, dr. Fantez Leon din Ministerul Sănătății. Din partea Sectorului P. M. R.-Spitale, au participat tovarășii Grigorescu Victor responsabilul secției organizatorice, Marica Dumitru, Cernea Ion, Bădin Marin, Popescu Alexandru, Zindel Maria și Volosencu Mihai.

Din partea Comitetului Provizoriu al Capitalei—Secția Sanitară au participat tovarășii: Barbelan Paul, Jurist Marcel, Bogădănescu Ion, Danes Valeriu, Găzda Gh., iar din partea Uniunii Sindicatelor Sanitare au participat tovarășii: Popa Dumitru, Proteasa Alex., Anzila Ana, Burlacu Viștia, Safer Alexandru, Stoicu Maria, Niculescu Gheorghe, Abramovici Fred, dr. Călin Gheorghe.

Dintre corespondenții din întreprinderile din Capitală au participat tovarășii: Buză Mihai (Car), Bucuroiu Dumitru (STB), Iliescu Maria (Vestitorul), Popovici Mihai (PTT), Stănescu Alex. (STB), Borbeli A. (Moara „Const. David”).

In provincie raidul a fost organizat cu concursul ziarelor „Lupta Ardealului”, „Cluj”, „Luptătorul Bănățean”, „Timisoara”, „Inaintea”, „Craiova”, „Drum Nou”, „Brașov” și „Lupta Moldovei”. Inși, echipele fiind compuse din corespondenții ai „Scântei”, redactorii ai ziarelor respective, reprezentanții ai Comitetelor Provizorii și ai organelor de Partid și sindicate din localitate. Publicăm mai jos constatările făcute cu prilejul raidului în unele din întreprinderile vizitate:

La Policlinica No. 8, pacienții sunt lăsați să facă cozi inutile în fața sălii de consultații.

La Policlinica „Ilie Pintilie”—Cluj se muncește cu tragere de inimă

Policlinica C.F.R. „Ilie Pintilie” din Cluj e cunoscută de mulți muncitori. E cunoscută ca o instituție sanitară unde dacă te duci nu trebuie să aștepti ceasuri întregi la coadă ca să fii văzut de un doctor, unde medicii și surorii se îngrijesc cu dragoste de bolnavi și unde buna gospodărire a unității și materialului sanitar este o grijă permanentă a administrației policlinicii.

Deaceia — intrând în policlinica C.F.R. „Ilie Pintilie” — oamenii muncii simt că grăbă față de om, de sănătatea sa, devine o realitate în țara noastră.

— Niciodată în trecut, — spune cefieristul Ronu Andrei — muncitorul nu s'a bucurat de atâtă atenție. Pe vremea domniei capitallășilor te tratai doar dacă aveai bani, dacă nu, puteai să mori, nimeni nu se interesa de tine. La policlinica „Ilie Pintilie” deși numărul de pacienți nu e încă îndestulător, se fac eforturi ca noul bolnav, care are nevoie de internare, să nu fie amânat, sau lăsat să p-oce.

Nu se poate spune însă același lucru despre clinica O.R.L. dela Universitatea din Cluj unde se semnalează numeroase cazuri de birocratism, de nepăsare față de bolnavi.

La dispensarul uzinelor „23 August” se muncește mult, dar în mod desorganizat

Două lucruri ne lăbese de cum intrăm: numărul mare al pacienților și starea de murdărie a localității. La ora 9/10 dimineața (dispensarul roște de oameni și cereaștea condicelor ne arată că nu este vorba de o situație excepțională în afară de 9000 de salariști și doctori împreună cu familiile lor, dispensarul deservește pe toți cetățenii cartierului care sunt în câmpul muncii. Medicii și întreg personalul auxiliar depun o muncă înecată. În ziua în care a avut loc raidul-anchetă, serviciul de chirurgie consulta, în numai patru ore, 84 bolnavi. Orice silință și-ar da medicii, e firesc și în aceste condiții cantitatea de muncă să dăuneze calității muncii. Tovarășii dela dispensarul „23 August” ar trebui să reglementeze aflarea de pacienți înființând un birou de triaj și stabilind un orar precis pentru consultații și tratamente, rezervând orele de dimineață exclusiv muncitorilor din uzină, pentru ca ei să nu mai fie nevoiți să piardă timp din producție, făcând coadă la dispensar.

In felul acesta s'ar asigura și un control mai serios al pacienților. Deocamdată acesta e incipient: un membru al echipei noastre, prezentându-se ca bolnav, a fost consultat la 4 servicii (stomatologic, medicină internă, chirurgie și fizioterapie), fără a l se cere nici măcar să dovedească că este în câmpul muncii, dar mi-le că lucrează la „23 August”. Ce privire de ansamblu asupra situației sanitare a uzinei — de care răspund în primul rând — pot avea, în aceste condiții, medicii dispensarului? Nicu-nea.

E drept că localul dispensarului, deși înecăpător, nu corespunde nevoilor; dar prin-țu tricare a pacienților s'ar ajunge ca într-o singură încăpere (în holi de copii, de pildă) să nu fie consultați în același timp mai mulți copii, dintre care unii pot fi contagioși.

Se plâng tovarășii dela „23 August” de lipsa medicamentelor. Aceasta e desigur o vină a organelor Ministerului Sănătății care repartizează în mod mecanic medi-

- Mai stăm mult la coadă?
- Nu mai stăți! Medicul care face consultații dimineața e în concediu...
- Și asta ne-o spuneti d'abia acum, la 12?
- Pat, mai aveți puțin și se face ora 3!..

Maternitatea „Ana Pauker” exemplu de îngrijire tovarășească a oamenilor muncii

„Si în Parcul Rahova unde locuiesc eu, sunt maternități, totuși am dorit mult să nasc aici după câte am auzit dela prietenele mele despre maternitatea „Ana Pauker”. Aceea sunt euvințele muncitorilor Stolica C. Elena dela țesătoria „Răscoala din 1907” care acum câteva zile a născut la această maternitate. Si aceasta o gândesc deosebit de multe de femei muncitoare din diferite cartiere ale Capitalei.

Manifestând o deosebită grijă și dragoste față de oamenii, colectivul de conducere al maternității se preocupă în permanență de ridicarea nivelului îngrijirii medicale.

Aci s'a introdus metoda sovietică a „raportului de gardă”. În fiecare dimineață, înainte de începerea serviciului, are loc o severă sesiune la care participă întreg personalul medical, farmacistii precum și reprezentanții ai personalului auxiliar și administrativ. Medicii de gardă dă raportul asupra stăruinței din maternitate pe ultimele 24 de ore urmate de scurte discuții critice asupra unor măsuri luate în acest timp.

Meloda raportului de gardă este un mijloc important de schimb de experiență între medicii, fiind în același timp și o școală pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor tinere.

Dacă în general toate serviciile din această maternitate sunt organizate în mod exemplar, copiii noi născuți sunt îndestul înconjurați de atenția și dragoste caldă a conducătorilor și a întregului personal al maternității. În această direcție trebuie subliniată atitudinea tov. dr. Horvovici, responsabilul de atenția și dragoste caldă a conducătorilor și a întregului personal al maternității. În această direcție trebuie subliniată atitudinea tov. dr. Horvovici, responsabilul de atenția și dragoste caldă a conducătorilor și a întregului personal al maternității.

De curând a început amenajarea unor saloane speciale pentru copiii născuți prematur. Aci li se aplică un tratament special cu vitamina K și E. Acest tratament se aplică și copiilor debili. Deasemenea se încearcă o nouă metodă, potrivit căreia copilul se alăptează chiar în ziua în care s'a născut și nu după 24 ore. Aceasta pentru a împiedica scăderea greutății copilului.

Trebuie reamintit că atât organele Ministerului Sănătății și Comitetul Provizoriu nu au dat tot sprijinul necesar îmbunătățirii condițiilor de funcționare a serviciului de noi născuți și mai ales a salonului pentru prematuri, deși conducerea maternității a făcut dese intervenții.

În domeniul administrativ este de reamintit inițiativa formării unui colectiv compus din medicul de gardă, directorul adjuncț, administratorul maternității precum și bucatarii, colectiv care are grijă alcătuirii menu-ului. Aceasta a avut drept rezultat o îmbunătățire simțitoare a hranei pacienților.

Dacă din punct de vedere profesional și al atitudinii tovarășești, plină de dragoste față de femei și copii, maternitatea „Ana Pauker” constituie un exemplu care trebuie urmat și de celelalte instituții de acest gen, nu tot astfel stau lucrurile în ce privește ridicarea nivelului politic și ideologic al întregului personal. Organizația de Partid, comitetul sindical, precum și direcțiunea nu se preocupă de această problemă.

Realizările semnalate la maternitatea „Ana Pauker” se datorează în mare parte tovarășilor directori Teodorescu O lipsă a tovarășii este însă faptul că monopolizează întreaga muncă, folosind uneori și metode de comandă, ceea ce duce la înăbușirea inițiativei și a criticii de jos. Acest lucru se resimte în bunul mers al maternității.

La Spitalul Central din Timișoara se acordă atenție și muncii politice printre bolnavi

Spitalul Central din Timișoara e o instituție nouă, dar localul în care e instalat nu e prea corespunzător. Cu toate acestea saloanele, coridoarele, toate strălucesc de curățenie.

Majoritatea bolnavilor sunt muncitori și atât medicii cât și personalul auxiliar li îngrijesc cu dragoste pentru a-și reda cât mai grabnic producția. La îndemnul și sub îndrumarea Organizației de Partid, medicii se îngrijesc deopotrivă și de ridicarea nivelului politic și ideologic al bolnavilor. La Secția Oculistică se eliește cu regularitate „Scânteia” în colecții. Uneori citește chiar doctorul, în felul acesta se strâng legăturile dintre medic și bolnavi.

Pe multe nopți se vede Isioria Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice.

Sunt desigur și lipsuri la Spitalul Central. Din vina fostului administrator Radu, băle dela Secția Interne sunt de neîntreținut. Bolnavii se spală pe sală la niște chiuvete, ce-

eașe e cu totul neîndeșulător pentru igienă în spital. Administrația trebuie să ia măsuri grabnice pentru îndreptarea acestor lipsuri și deasemenea să asigure printr-o mai strânsă colaborare cu „Comcar”-ul, aprovizionarea în mod regulat cu carne și bucatărie.

Si la spitalul „Victor Babes”, din Timișoara, medicii acordă o grijă deosebită față de bolnavi.

O mare lipsă a spitalului se observă în ceea ce privește pregătirea hranei. Deși alimentele sunt multe și de bună calitate, mâncarea nu e gustoasă pentru bucatarii nu gătesc cu atenție și nici nu se îngrijesc ca fructele și legumele să fie bine fierse. Administrația trebuie să supravegheze acest sector mai îndeaproape, căci pentru însănătoșirea bolnavilor e nevoie nu numai de îngrijire medicală, ci și de o hrană consistentă.

Administrația trebuie să ia deosebită măsură pentru a face să înțeleagă neglijența condamnată ca domnie față de curățenia spitalului.

„Poftiți mai bine la mine acasă pentru consultație”

La Spitalul de Stat Nr. 1 din Craiova, localul este curat iar personalul este atent față de bolnavi. Tov. dr. Schnabel, șeful serviciului 3 medical, dovedind devotament în muncă, vizitează zilnic de 3-4 ori bolnavii, iar când are de îngrijit cazuri grave vine și nocerea la spital. Deasemenea tovarășele Popescu Elena, Roza Schlapacher și Cristina I. sunt iubite de bolnavi pentru felul cum li îngrijesc.

La acest spital mai sunt însă și unii care nu muncesc cu dragoste pentru a îngriji sănătatea oamenilor muncii.

Doctorul Tuța Strămbănu a ținut pe muncitorul Paraschiu Dumitru timp de 3 zile fără îngrijire amănunțită fără motiv operativ.

Si la Spitalul de Stat No. 3, deși în general îngrijirea bolnavilor devine din ce în cea mai bună, mai există încă rău-țărâni vechi. La Spitalul Nr. 3 dr. Chipper, spre a-și mări „clientela” particulară, invită bolnavii pentru consultație acasă, la cabinetul său.

Acelasi sistem li utilizează și dr. Aurelia Demetrescu dela policlinica orașului Craiova: „Poftiți mai bine la mine acasă pentru consultație”, recomandă ea bolnavilor.

La această policlinică datorită modului defectuos în care se face trierea bolnavilor se formează „cozi” unde oamenii așteaptă ore întregi. Deasemenea se formează „cozi” și la farmacia policlinicii, din cauza slabei organizări a distribuției medicamentelor. Pentru medicamentele gata făcute oamenii așteaptă tot atâtă timp ca și pentru prepararea rețetelor. Muncitorul Dumitru Nicolae dela P.T.T. a venit într-una timp de 3 săptămâni pentru o rețetă iar tânărul muncitor aricolul Mirea Nicolae din Ghindești așteaptă dela 28 August să i se facă o rețetă.

Administrațiile spitalelor sunt datoare să ia măsuri pentru măsură pentru lichidarea energică a practicilor mercantile și pentru mai buna organizare a îngrijirii bolnavilor.

Nici conducerea fabricii „Desrobirea” nu se preocupă îndeajuns de sănătatea muncitorilor. Dispensarul fabricii este instalat într-o cămară înșălăburată, murdărie, lipsită de mobilier necesar. La usa acestui dispensar stau grămăzi de gunoale, pietre, fier vechi și șură.

O situație care denotă o gravă lipsă de interes față de problema sănătății celor ce muncesc.

La spitalul Colentina unii medici prescriu medicamente care nu se găsesc, în loc să recomandă preparate similare existente.

— Iată rețeta. N'ai să găsești medicamentul prescris dar să știți că e foarte bun!..

Următoarea vizită... în Februarie 1950

La spitalul Witting-C.F.R. e evident în activitatea de zi cu zi o serie de medici și surori care au dovedit dragoste și abnegație față de bolnavii veniți spre îngrijire la acest spital. Despre dr. Gavrilescu Petre, de pildă, sau dr. Teodoru, pacienții au numai cuvinte de laudă.

Dar eforturile demne de laudă ale multor tovarășii sunt înăbușite de birocratismul înrădăcinat în unele secții și de nepăsarea unor medici care nu-și înțeleg munci. Iată, de pildă, la secția dentară: cefieristul pensionar Constantin N. Constantin bate drumurile de un an și jumătate pentru o proteză dentară. În ziua de 12 Septembrie s'a prezentat doctorul Cuzmir Sofia, tovarășă Băr Iuliana, care avea nevoie de o lucrare cu trei dinți de metal, intrucât nu mai putea mânca. După ce a fost consultată, i s'a dat un bilet, fixându-i-se data pentru luarea măsurii în ghips la 10 Februarie 1950. Pensionara Angelina B. Constantin, care vine din Februarie pentru a i se lua o măsură de dinți, a fost amânată de dr. Abel Elemen care încă o lună pentru simplul motiv că nu avea viza unui serviciu din biroul altăru. Astfel de cazuri de nepăsare față de oamenii muncii constituie o pată rușinoasă pentru instituție.

Se mai observă aci și o lipsă condamnabilă de interes a administrației față de buna gospodărire a spitalului. În chirurgie, de exemplu, unii bolnavi stau nebrăbierți în săli de șăptamâni, deși în spital este frizer.

Un alt fapt care dovedește nepăsarea pentru o bună gospodărire a spitalului, este că de aproape șase luni, uscătoria funcționează defectuos fiindcă ventilatorul de aer cald este așezat la geam, risipindu-se astfel combustibil, iar tufele uscându-se cu greutate. Aceasta s'ar putea rezolva prin simplă mutare a ventilatorului în partea opusă geamului.

Masa bolnavilor este neubustantțială și insuficientă. Me-

Avizierele buclucașe

Se muncește mult și cu deosebită răvnă la Policlinica Nr. 8, din Str. Șil. Ion Movilă. Consultațiile se dau cu atenție și bolnavii sunt mulțumiți de comportarea medicilor și de modul cum sunt îngrijiiți.

Dar dacă din acest punct de vedere lucrurile se prezintă bine și muncitorii adică cuvințele dela medicii și de alte, în privința organizării serviciului medical, situația mai lăsa mult de dorit.

Există două birouri de informații care lucrează operativ, însă insuficient de luminoși. Pacienții discută mult până găsesc locul de consultație unde trebuie să meargă. Se dă bonul de consultație și se recomandă „a doua” sau „a treia elădire în fund” — și apoi se țete la o altă persoană. În fund sunt mai multe corpuri de căldură: intrând din ele se călă și o parte din serviciile Policlinicii; unele servicii sunt la parter, altele la etaj. Umbilă bolnavii și se întrebă unii pe alții: „nu știți pe unde o fi serviciul acesta?”. Să se întorcă la biroul de informații, nu prea le este la îndemână; funcționarul Ionescu obișnuiește să taie din scurt întrebările: „am mai spus: a treia elădire în fund”. Muncitoarea Radu Maria dela fabrica „Donca Simo” după ce a căutat zadarnic, dela ora 7.30 dimineața, comisia de lăci a avut „norocul” să întâlnească pe la ora 12.30 pe secretarul organizației de Partid care l-a dat îndrumările necesare. Se resimte puternic lipsa îndrumării vizuale, prin indicatoare și afișaj.

Dar chiar și acele avize, în număr insuficient, care există, nu constituie întotdeauna un îndreptar serios. După avizierile dela serviciul de boli de ochi, consultațiile ar avea loc dela ora 8 la ora 12. În ziua de 12 Septembrie, specialistul de boli de ochi fiind în concediu, ser-

Al nevoie, n'ai nevoie, treci pe la radiologie...

La farmacia policlinicii Nr. 8, tov. dr. Teșanu Elena a mai strâns un vraf de rețete...

— Acum... așteptați să le preparăm!

Degeaba argumentează călăvia pacienți, că au nevoie numai de câteva pastile de aspirină, antinevralgic sau sulfamidă, care se găsesc „de-a-gata”. Peste câteva ore primește fiecare medicamentele preparate, sau... cele câteva pastile prescrie. Și „coada” se lungeste. Alți bolnavi, alte rețete... Tov. Baboaraica, tămplar la I. C. S. Pulberărie, a primit sulfamidă oarecâte — dar după 12 zile.

— Am umblat oare, dar bine că le-am găsit — spune muncitorul Bucuroiu și pleacă gonit la fabrică.

— La mai consultat nimeni. Ior mai fi folosind pastilele după 12 zile după ce i-au fost prescrie? Nu cumva o fi având nevoie de alt medicament? De acest „amânat” nu s'a interesat nimeni. Deasemenea ucenicul Nicolae Mireea, dela garații Prodexport nu i-a vorbit nimeni despre pericolul „securilor băbești” cu toate că datorită lor, deabia se mai ținea de picioare. Medicul a sâmbit de navitarea lui, fără să-și lămurască.

Dr. Dorna dela Serv. Interne este deasemenea „antelegător” cu bolnavii. Aproape toți, primesc recomandată să meargă la radiologie. E doar uld de simplu... Coada dela „Interne” se miță sub serviciul radiologic. Aci regiștrele arată că nici 10% din cei consultați nu necesită un examen radiologic. În schimb cei care intrădărnă ar avea nevoie de o radioscopie așteaptă la „coadă” după ce brimăci ai fără nici un rost „Interne” se miță sub serviciul radiologic. Si această situație continuă fără ca direcțiunea să ia măsuri.

La spitalul Vasile Roaită sunt patru lifuri care nu mai funcționează de câțiva ani, bolnavii fiind nevoiți să urcă cele 5 etaje pe jos.

— Dar cine's moșneghi ăștia? — Erau băieți la lift. Așteaptă să fie reparate...

CONCLUZII

Raidul organizat de „Scânteia” în mai multe instituții sanitare din Capitală și din provincie a arătat că în rândurile personalului medical și administrativ se dezvoltă puternic o nouă atitudine față de bolnavi.

În multe din instituțiile vizitate, personalul medical dă dovadă de devotament în muncă, de conștiințozitate și dragoste în îngrijirea bolnavilor.

Deasemenea personalul administrativ luptă cu reale succese împotriva deprinderilor birocratice și se preocupă cu deosebită tragere de inimă de buna gospodărire a instituțiilor.

Totuși, mai există încă medicii, surori de ocrotire, administratori care continuă să aibă o atitudine de neîngăduț, — de lipsă de suflet față de bolnavi, de neglijență și superficialitate în muncă, de nepăsare față de gospodăria și funcționarea instituțiilor.

Astfel de „lăudari, care ilustrează o nepermisă lipsă de înțelegere a sarcinilor și a răspunderii pe care le are personalul medical și cel administrativ față de clasa muncitoare și Statul democratic popular, sunt de netolerat și trebuie grabnic și energic lichidați.

DOCTORUL: — Bravo tovarășe, de o săptămână nu am mai crescut temperatura!

— Da, dar în schimb ne-au crescut bărbile...

